

Človek obyčajne stráca práve to, na čom priveľmi lipne. Myslím, že ste to už pochopili. Prísť však môžeme nielen o peniaze, ale aj o iné hodnoty, nevynímajúc vzťahy, zdravie a samotný život. Na to, aby sme sa dokázali zbaviť týchto obáv, si musíme ujasniť pozitívny dôsledok, ktorý by naša strata peňazí mohla mať. Treba si položiť nasledovné otázky:

Prečo musím prísť o peniaze? Aký mi to prinesie úžitok?

Aké ponaučenie tým získam?

Čím budem bez peňazí? Otrásie to základmi môjho života? Na akých základoch stojí môj život?

Nedávno mi napísal istý čitateľ z Moskvy (meno som zmenil):

„Zdravím Vás, drahý a vážený doktor Valerij Vladimírovič! Volám sa Roman. Mám 27 rokov a už dva roky som vo väzení. Do predčasného prepustenia mi ostávajú ešte štyri roky. Nie som slabý telom ani duchom. Mal som milovanú ženu (boli sme bezdetní), ale takých ako ja žena skôr či neskôr opustí. Je to veľmi krutý trest.

Moja terajšia partnerka na diaľku (je to liečiteľka) mi poslala Vašu knihu *Sila zámeru*. Doslova som ju zhltol. Stále čítam takúto literatúru, ale Vaša kniha bola pre mňa veľkým prekvapením! Stala sa pre mňa sprievodcom, návodom. Úplne zmenila môj pohľad na tento nedokonalý svet. Hoci takejto literatúry je celé more.

Sám neviem, prečo som sa rozhodol, len čo som dočítal Vašu neobyčajnú knihu, že Vám napíšem. Ako som sa len mýlil, keď som žil úplne na hrane! Keď som bol na slobode, chcel som mať veľa peňazí, drahé autá, alkohol a drogy. Darilo sa mi to všetko získavať svojou prefikanosťou, fyzickou silou, morálnym nátlakom. Prelieval som pritom krv a zasahoval do osudov ľudí, rozsievajúc okolo seba strach a hrôzu. A nakoniec som skončil tu. A nie je to vôbec náhoda. Keby som sa nebol dostal do väzenia, tak nikdy, hovorím Vám, *nikdy* by som nebol zmenil svoj spôsob života, svoje názory. Srdce mi úplne skamenelo, zatvrdila ho krutosť a túžba po zisku.

Vo väzení som sa zbavil pre mňa nepotrebných ľudí, ktorí ma podnecovali k tým takzvané hrdinským činom.

Pánboh ma nezahubil. Dal mi šancu, aby som sa zamyslel nad tým, aký som bol naničhodník, aby som sa pozrel na svet celkom inými očami a prehodnotil svoje doterajšie priority. A presne podľa Vašich slov – materiálne hodnoty mi nepriniesli nijaké uspokojenie. Mal som strach z polície, prestal som trénovať kickbox, a namiesto toho som sa dal na alkohol a drogy.

A teraz, keď som prišiel úplne o všetko, sa cítim oveľa lepšie ako na slobode, keď som mal takmer všetko, čo som chcel. Nie je to blúznenie šialenca. To, čo hovorím, je založené na životnej skúsenosti. Útrapy spojili celú našu rodinu. Pomáhajú mi všetci príbuzní, ba aj tí, s ktorými som nemal, keď som bol vonku, potrebu sa stýkať. Tak je to.

S úprimným väzenským pozdravom
Váš stály čitateľ Roman.“

Mimochodom, aj strata peňazí je určitým spôsobom ich využitia. Ibaže osov z nich má niekto iný, než vy. Ak stratíte peniaze, nevedome ich odovzdávate svojmu okoliu. Túto situáciu vytvára vaše podvedomie, aby ste niekomu pomohli. Pravdepodobne vám už predtým vysielalo určité signály, ale vy ste ich nechceli vziať na vedomie.

Jedna účastníčka seminára pricestovala až z Londýna. Ako štrnásťročná sa vysťahovala do Anglicka aj s rodičmi. Počas seminára bývala v hoteli a každý deň sa rozplývala nad dobrým jedlom a dobrosrdečnými ľuďmi.

„Neviete si predstaviť, Valerij Vladimírovič, aký tu majú dobrý boršč. Jedla by som ho aj trikrát za deň! A tá vaša čokoláda! Objedla by som sa jej. A sú tu naozaj dobrí, milí ľudia.“

„A v Anglicku vari nemáte dobrú čokoládu? A ľudia sú tam zlí?“ zaujímal som sa.

„Samozrejme, že máme. Čokolády sú tam rôzne druhy. Ale tu je lepšia. Aj ľudia sú u nás dobrí, ale uzavretejší a sústredení na seba. Ukrajina sa za posledné roky veľmi zmenila.“

Na druhý deň ma Kaťa požiadala, aby sme analyzovali nepríjemnosť, ktorá sa jej stala v ten deň ráno.

„Keď som vychádzala z hotelu, aby som sa dostala na seminár, zistila som, že som stratila sto dolárov. Nie je to až taký veľký peniaz, ale bolo mi to nepríjemné.“

„Ukradli vám ich?“ opýtal sa jeden z účastníkov.

„Nie,“ odvetila Kaťa, „mala som ich v zadnom vrecku nohavíc, a keď som vyťahovala pas, asi mi vypadli.“

„Tak dobre,“ povedal som, „nie je dôležité, akým spôsobom ste o ne prišli. Dôležité je, že sa stratili. A teraz sa skúsime dostať do vášho podvedomia, ktoré túto situáciu vytvorilo.“

„Už som sa s ním spojila,“ povedala Kaťa. „Požiadala som ho o odpoveď, a ono mi dalo signál, že je ochotné so mnou komunikovať.“

„Výborne,“ povedal som, „takže teraz sa ho opýtajte, prečo ste museli stratiť peniaze. Prečo to bolo pre vás pozitívne a dôležité.“

Kaťa zavrela oči a pohrúžila sa do seba.

„Veľmi zaujímavá odpoveď,“ povedala po chvíli.

„Dozvedela som sa, že som nič nestratila.“

„Tak čo sa teda stalo?“ opýtal som sa.
„To je ale zaujímavé,“ zvolala prekvapene, keď sa opäť pohrúžila do seba. „Tie peniaze mi naozaj vypadli, aby sa dostali k tým, ktorým som sa chcela odvdáčiť! Už tomu rozumiem. Od včera som rozmýšľala, ako mám vyjadriť svoju vďaku personálu hotelu za ich pozornosť a láskavosť. Hanbila som sa však dať im sprejitné. U nás v Anglicku to nie je zvykom. Myslela som, že tým niekoho urazím. Chcela som sa im odvdáčiť, ale nevedela som ako. Podvedomie to urobilo za mňa. No a teraz sa priamo či nepriamo peniaze dostanú k tým, čo ich mali dostať. Počúvajte, to je ale vynikajúce!“ pokračovala so zaniatením. „Tak sa mi uľavilo! Stratila som peniaze, a mám z toho radosť, neuveriteľné! Opäť som sa presvedčila, že svet je spravodlivý a že vaša metóda je vynikajúca. Ďakujem!“
Tých, čo sa nevedia alebo nechcú podeliť, život naučí, ako sa to robí. Energia nestagnuje.

Obava z veľkého množstva peňazí

Teraz si povieme o ďalšej obave – a to, paradoxne, z veľkého množstva peňazí. Uvidíte, že úzko súvisí s predchádzajúcou obavou. Myslím, že bude užitočné sa s ňou i s tým, ako sa jej vyvarovať, oboznámiť, aj keď ju zrejme momentálne nepociťujete. Keďže čítate túto knihu, pravdepodobne je vaša finančná situácia skôr nezávideniahodná. Urobíme to však preventívne, ako očkovanie. Tým skôr, že ste si už určite zaumienili, že bohatí budete.

„Povedzte, Šura, ale pravdivo, koľko peňazí potrebujete ku šťastiu?“ spýtal sa Ostap. „Zrátajte si všetko.“

„Sto rubľov,“ odvetil Balaganov, neochotne sa odpútavajúc od chleba so salámou.

„Ale nie, nepochopili ste ma. Nie na deň, ale celkove.

Aby ste boli šťastní. Jasné? Aby ste sa mali dobre.“

A vy, vážený čitateľa, viete, koľko peňazí vám treba ku šťastiu?

Aký týždenný, mesačný, ročný príjem chcete mať?

Bez veľkých fráz typu „čím viac, tým lepšie“. To hovorievajú len ľudia, ktorí buď nevedia, koľko peňazí potrebujú, alebo ich vôbec nepotrebujú. A preto ich ani nemajú.

Ak ste si ešte neurobili rozpočet, urobte to teraz.

Vezmite do úvahy svoje potreby a potreby vašej rodiny (ste predsa *spotrebiteľ*):

- nájomné
- oblečenie
- starostlivosť o telo (cvičenie, kozmetika)
- strava
- intelektuálny rast, štúdium detí
- dovolenky, zábava, cestovanie

- na auto (+ benzín, amortizácia, bežné opravy, poistenie)
- domáce spotrebiče
- čistiace potreby
- investície
- charita
- a pod.

Pousilujte sa uviesť všetko. Predstavte si, že ste sa rozhodli žiť na tomto svete, a to dlho. A pre život potrebujete peniaze.

Aká suma vám vyšla? Je adekvátne vašim príjmom? Skúste si ujasniť, aké pocity a myšlienky vo vás vyvolala výsledná suma. S týmito myšlienkami budete musieť popracovať.

Zistil som, že mnoho ľudí si vôbec nedokáže predstaviť, že by mohli vlastniť veľké množstvo peňazí.

Neveria tomu.

Kedysi som sa rozprával o peniazoch s mojimi rodičmi.

Analyzovali sme ich bloky a negatívne emócie.

Nikdy by som si nebol pomyslel, že ich majú tak veľa.

Ukázalo sa, že aj ja ich kdesi hlboko v podvedomí mám tiež, lebo sú to moji rodičia. Obavy aj pochybnosti, súcitiť s chudobnými a opovrhovanie bohatými, chamtivosť aj závisť.

Na konci nášho posedenia sme si vypracovali nové postoje k peniazom a prístupu k nim. Nebolo to jednoduché.

„Podľa teba sa peniaze dostávajú k ľuďom ľahko, rôznymi cestami a spôsobmi,“ povedala mama. „Ako sa však dostanú k nám? Sme dôchodcovia, nezarábame. Štát sa síce o nás stará pravidelne nám zvyšujú dôchodok, ale aj tak je to bieda.“

„Ibaže by sme vyhrali v lotérii,“ pridal sa otec.

„Výborne,“ prisvedčil som, „a nielen to. Nechajte pracovať svoje podvedomie. Nech vám vymyslí nejaké nové a neobvyklé spôsoby získania peňazí. Vôbec nemusíte rozmýšľať nad tým, ako a odkiaľ tie peniaze prídu. Stačí, ak budete veriť, že prídu, a vedieť, že je to naozaj tak.“

„Práve o to ide,“ namietol otec „to je pre nás to najťažšie. Sedemdesiat rokov do nás vtiekali, že peniaze sa získavajú len ťažkou prácou a že ľahko zarobené peniaze neprinášajú radosť alebo nie sú poctivé. Vychovali nás ako otrokov. Myslíš, že je také jednoduché len tak z hodiny na hodinu zmeniť svoje názory?!“

„Aspoň to skúsme,“ navrhol som. „Predstavte si, že ste páni svojho sveta i svojich peňazí. Čo najviac sa do toho vcíťte.“

„Myslím, že sa mi to podarilo,“ ozvala sa po chvíli mama.

Podľa výrazu tváre sa v nej skutočne niečo odohralo: oči sa jej rozžiarili, vrásky vyhladili, na tvári sa jej objavil úsmev.

„Tak, a teraz si to overíme,“ povedal som.
Po týchto slovách som sa obliekol a vyšiel z bytu.
Rodičia zrozpačiteli.
O chvíľu som zazvonil.
Mama otvorila a začudovane na mňa pozrela.
„Dobrý deň, milí rodičia,“ pozdravil som. „Dnes máte sviatok! Blahoželám!“
„Aký sviatok?“ opýtala sa mama podozrievavo.
„Dostávate od Vesmíru i odo mňa darček.“
A pri týchto slovách som podal otcovi 300 hrivien, ktoré som si bol už predtým pripravil.
„Tento darček budete dostávať každý mesiac,“ dodal som.
„Prečo?“ zaujímal sa otec.
„Lebo ste moji rodičia. Jednoducho preto, že vás mám a že vás mám rád.“
„Pozrimeže,“ zajasala mama, „funguje to! A ako rýchlo! Ďakujem ti, synak!“
Z toho vyplýva nasledujúca poučka:
Človek má vždy toľko peňazí, na koľko je pripravený a koľko práve potrebuje. Je zlé, ak je to menej, a takisto, ak je to viacej.
Spomínam si, ako jedna účastníčka seminára nahlas, aby to všetci počuli, vyhlásila:
„Potrebujem sto miliónov!“
V sále nastal rozruch.
„Sto miliónov čoho?“ opýtal som sa.
„Predsa dolárov.“
„A načo vám bude toľko peňazí, Katarína?“
„Chcem po celom svete zriadiť strediská, kde sa bude vyučovať nový model vedomia, opísaný vo vašich knihách. Prečo soviety tak rýchlo naučili ľudí čítať a písať? Lebo aj v tej najzapadnutejšej dedine boli nadšenci, rozhodnutí zlikvidovať negramotnosť. A práve to potrebujeme. Povedali ste predsa, že ak chceme zmeniť svet, musíme vštepiť nový model vedomia väčšine ľudí. V strediskách, ktoré zriadiť na celom svete, sa to budú ľudia učiť!“
Ozval sa potlesk.
„Páči sa mi váš nápad. Je výborný! Ale ako ste prišli k sume sto miliónov? Prečo nie sto tisíc alebo miliárd?“
„Myslím, že sto tisíc je trocha málo. Ale sto miliónov, to je akurát. A možno aj miliárd.“
Prihlásil sa ďalší účastník seminára:
„Prepáčte, že sa tak pýtam, Katarína, ale aký je váš terajší príjem?“
„Zarábam tritisíc rubľov mesačne. Prepočítané na doláre je to takmer sto dolárov.“
Muža odpoveď zjavne uspokojila.
„Očakával som takúto odpoveď. Najprv si však musíte urobiť rozpočet, a iba potom uviesť konečnú sumu.“

„Aj ja sa chcem na niečo opýtať, Katarína,“ povedal som.

„Pýtajte sa.“

„Koľko peňazí potrebujete na odstránenie negramotnosti vo vašom rodisku?“

„Myslím, že na to peniaze nepotrebujem.“

Jej odpoveď všetkých prekvapila.

„Môžem to robiť vo voľnom čase, doma. Pochopila som vás, Valerij Vladimirovič,“ dodala. „Musím začať niečím menším. Zistiť, ako mi to pôjde. A potom prídu aj peniaze. Ďakujem!“

Ak nemáte dostatok peňazí, zamyslite sa. Nie ste na to totiž pripravení, alebo ich v skutočnosti nechcete. Získanie príliš veľkého množstva peňazí odrazu môže spôsobiť rôzne, aj zdravotné, problémy, zasiahnuť do vašej slobody a života. Človek môže trpieť nedostatkom, ale aj nadbytkom.

Ani veľké množstvo peňazí často nevedie k vyriešeniu vážneho problému. Niektorí zarábajú veľa, no aj tak si narobia dlhy. Ak vám málo peňazí neprineslo radosť a šťastie, nedokáže to ani obrovské konto. Iba čo vám pribudnú problémy. Viac obáv, napätia, pochybností, rozruchu. Budete sputnaní rôznymi starosťami.

Raz som išiel na seminár do Rigy. Cestoval s nami aj istý lotyšský podnikateľ. Sebaistý muž. Prekypoval vtipom. Chcel sa zapáčiť ženám.

Čo je na tom zaujímavé?

Colník si z celého vagóna vybral práve jeho a poprehadzoval mu všetky veci.

Okrem toho mal tento rázny podnikateľ veľmi nepokojný spánok, celú noc sa prehadzoval, chrápal.

Niekoľkokrát som celkom jasne počul, ako stoná a hovorí zo spánku: „Nie, nedotýkajte sa ma, bojím sa.“

Akoby sa netrápil! Veď takýto človek je obklopený závistlivosťou a neprajníkmi, túžiacimi po jeho majetku.

Preto si veľa bohatých ľudí drží ochranku, skrýva sa pred svetom za vysokými múrmi, vozí v obrnených autách. To im však nepomôže, lebo strach väzí v ich duši.

Človek si vytvára svoj svet, vedome aj nevedome.

A naše podvedomie sa o nás stará ako verná stráž.

A preto dovoľí, aby prichádzalo do nášho života iba toľko peňazí a v takých dávkach, aby to bolo pre nás bezpečné.

Pripomínam, že peniaze sú iba prostriedkom.

Prostriedkom na realizáciu našich túžob a zámerov.

Ak tieto túžby a zámary ohrozujú život iného človeka alebo môžu spôsobiť nenapraviteľné škody nášmu okoliu, podvedomie, ako verná stráž, nás pred takými peniazmi ochráni.

Teraz vám dám malý test.

Predstavte si, že je noc. Ste v meste na neznámom

mieste. Máte vo vrecku alebo v peňaženke peniaze. Koľko potrebujete, aby ste boli úplne spokojní? Je to suma, na ktorú ste pripravení. Ak máte v skutočnosti viac, tešte sa. Vesmír vám dáva preddavok.

„Viete,“ povedal mi jeden účastník seminára, „ja by som sa nielen s peniazmi, ale ani bez nich nevybral v noci do mesta. Obával by som sa o svoj život.“

Čo je to ale obava o život? Je to tajná túžba nežiť na tomto svete. O tom sme už hovorili. Ak nechcete žiť, načo sú vám peniaze či iné hmotné statky?!

Ako sa máme zbaviť obáv a nepokoja spôsobených peniazmi, aby sme nemuseli čakať, kým nám ich vesmír začne nasilu brať?